

УСІ ПОМОЛІМОСЬ ЗА ТАРАСА ШЕВЧЕНКА!

УСІ ПОМОЛІМОСЬ ЗА ТАРАСА ШЕВЧЕНКА!

Смирнений Гларіон, з Ласки Божої Митрополит Української Греко-Православної Церкви в Канаді до всього Преосвященного Єпископату, до всього Всечесного Духовенства, Преподобного Монашества та до всіх боголюбивих вірних, —

Навчайтесь
Путями добрими ходити,
Святого Господа любити,
І брата милувати!

Так кличе до нас до своєї високої могилі над Дніпром наш найбільший письменник, наш найбільше люблений геніальний поет, — Тарас Шевченко, так кличе він до всього українського народу!

Ніхто так тяжко не страждав усе своє життя, як страждав Тарас Шевченко. Майже половину свого життя він перебув на нелюдській панщині, а пізніше десять літ страждав на каторжному засланні... Але тяжкі оці муки ніколи не збивали його високого духа, і він ніколи не спинився в своїй праці для Господа і українського народу.

І це з пустельного Кос-Арау, з тяжкого заслання Шевченко гукнув до всієї України:

Навчайтесь
Путями добрими ходити,
Святого Господа любити,
І брата милувати!

У цих словах нашого Кобзаря коротко подана вся найбільша Заповідь усього Божого Закону (Матвій 22. 36-40).

А сидючи у в'язничному казематі, Шевченко написав для всіх українців, де б вони не проживали:

Свою Україну любіть,
Любіть її во время люте,
В останню тяжкою минуту
За неї Господа моліть!

Шевченко позоставив нам свою незабутню книжку, яку читає вся Україна, — це його славний "Кобзар". Книжка ця багата всіх нас навчає, але оці чотири подати його науки запам'ятаймо на все життя: 1. Треба Господа любити, 2. Треба брата милува-

ти, 3. Треба путями добрими ходити і 4. Свою Україну любити!

Усе своє життя Шевченко був людиною глибоко релігійною. І писав він як релігійний поет, — у його "Кобзарі" нема сторінок, щоб на ній не було слів: Бог, Господь, Божий, Святий і таких інших. Писавши Шевченкове завжди релігійне, і він завжди показує, як треба морально жити, Богу Правду любити, завжди визнавати Божу Волю.

З глибоки своєї душі Шевченко кличе до Бога у глибокій смиренності:

Не мені,
Великий Господи, простому
Судити великій діла
Твої Воли!... Люта зла
Не дієш без мни нікому...
Не нам на про з Тобою стати,
Не нам діла Твої судити!

Шевченко дивився на своє завдання, як поета, як ні один поет у світі: це велика служба Богові і його українському народові!

І Шевченко серцем писав:
Душа поетова свята
Жива в святих своїх речах,
І ми, читавши, оживаєм,
І чуєм Бога в небесах!

Ось чому ми часто знемо Шевченка пророком, — це тому, що він ревно служив і Богові, і українському народові, як це робили і давні Пророки!

У "Кобзарі" Шевченко подав свою високу моральну, а то й церковну науку. Він глибоко сприймав Сповідь і Святе Причастя, і це також і він навчає всіх нас:

Пропаде
Душа без Сповіді Святої!

Шевченко у своєму "Кобзарі" подав такі науки, які ми повинні все своє життя добре пам'ятати. Скажемо, він десятки раз закликає всіх

ковче молитися Богу, шанувати батька-матір, шанувати старших.

А ось цей його приклад буде віки вічні жити й світити. Мати наймичка пішла в Київ на прощу. Вернулася стомлена й запорошена, Невістка Катерина стріла її.

І ось наймичка мати
Ввійшла в хату... Катерина
Йй ноги увидала!...

Це святий приклад для дітей українців усього світу на віки вічні!

Шевченко, бувало, тяжко мучився, і тоді часом впадав у чорну безнадію й розпущу, і на всіх і на все нарікав і наладав... Але це в Шевченка — тільки людська неміч.

У неділю 9-го липня буде відкри-

тий у місті Вінніпегу величній пам'ятник за кордоном. Благословляю усьому нашому Духовенству ревню, щиро й велично, разом з усіма своїми вірними, помолитися за велику й вселюблячу душу Тараса Шевченка.

Усі благаймо Господа, щоб Він, Всемилоstinий, оселив душу слуги Свого Тараса в Оселях Праведників!

† Іларіон,
Митрополит Вінніпегу і всієї Канади.
Року Божого 1961-го, липня 9-го дня.
Катедра Пресвятої Тройці в Вінніпегу.

Благословляю в неділю 9-го липня відслужити Панахиду по всіх Церквах Української Греко-Православної Церкви в Канаді, а перш ніж перечитати це моє Послання.